

CSEH KATALIN versei

Pocsolya

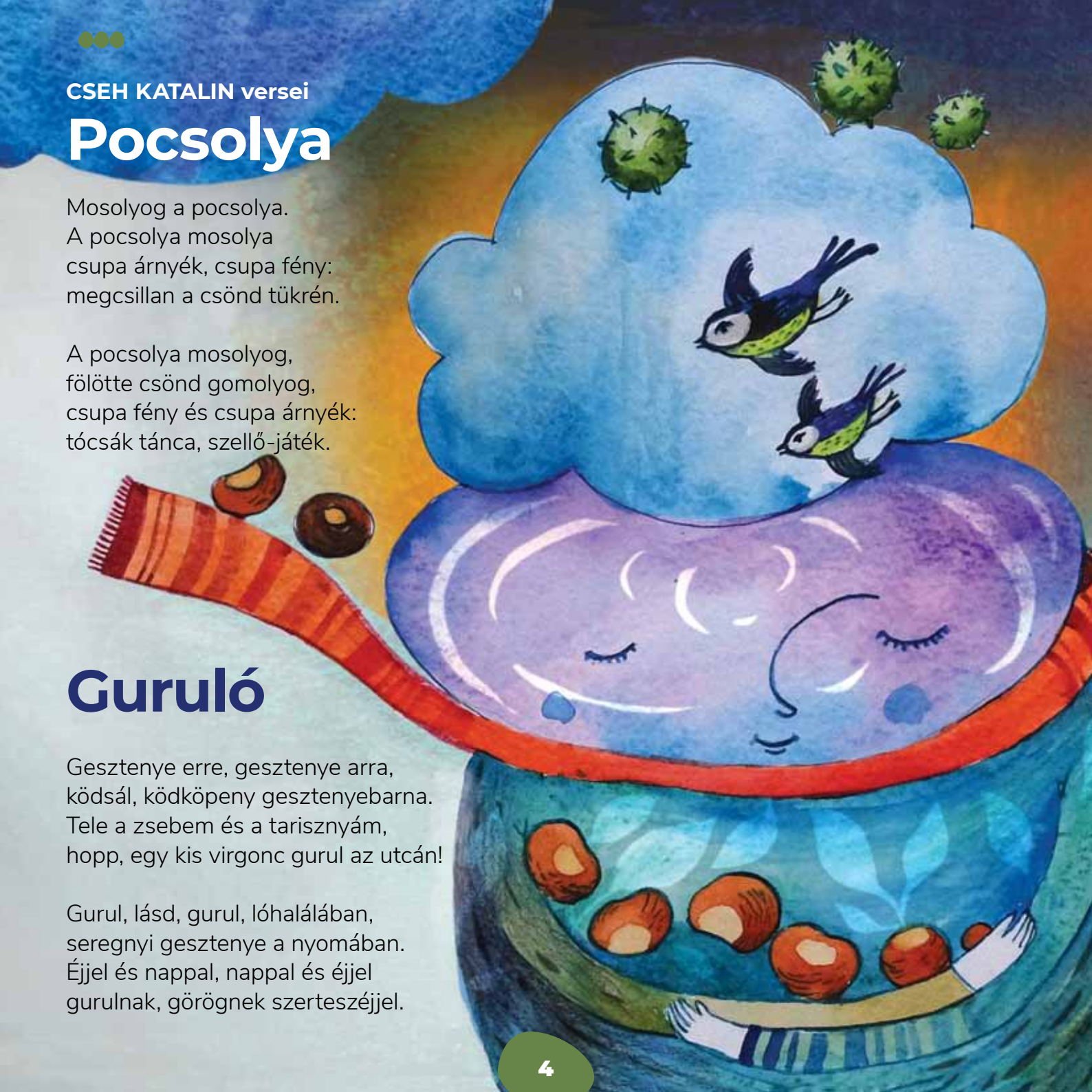
Mosolyog a pocsolya.
A pocsolya mosolya
csupa árnyék, csupa fény:
megcsillan a csönd tükrén.

A pocsolya mosolyog,
fölötte csönd gomolyog,
csupa fény és csupa árnyék:
tócsák tánca, szellő-játék.

Guruló

Gesztenye erre, gesztenye arra,
ködsál, ködköpeny gesztenyebarna.
Tele a zsebem és a tarisznyám,
hopp, egy kis virgonc gurul az utcán!

Gurul, lásd, gurul, lóhalálában,
seregnyi gesztenye a nyomában.
Éjjel és nappal, nappal és éjjel
gurulnak, görognek szerteszéjjel.

TÓTH ÁGNES

Tücsök-dal

– Az avarra lecsücsülök,
hegedülni – szólt a tücsök.
– Muzsikálj csak – mond’ az avar, –
rád szólok, ha nagyon zavar.
S bár az avart nem zavarta,
jött a szél, és felkavarta.
Mégmérgeződött a tücsök:
– Többé rád én nem csücsülök!
Bolond, aki neked zenél,
húzza el a nótád a szél!

FORRÓ ÁGNES rajza

Filána

Erdélyi népmonda

BENEDEK ELEK gyűjtése

Réges-régen, Szászváros vidékén egy ördög tanyázott, aki mindegyre beállított valamelyik lányos házhoz szép, díszes gúnyában, és megkérte a leány kezét. Nem sokat törődött azzal, hogy adják-e a leányt vagy nem. Ha nem adták, megfogta a leány kezét, felszállt vele a magas levegőébe és elrepült vele, a jó Isten tudja, hová.

Volt a vidéken egy Filána nevű szép román leány, olyan szép, hogy a napra lehetett nézni, de reá nem. Ennek a leánynak a vidék legszebb legénye volt a mátkája, és már készültek is a lakodalomra, de sem éjjel, sem nappal nem volt nyugodalmuk, mert szüntelen attól rettegtek, hogy egyszerre csak beállít az ördög és elrabolja Filánát. A vőlegény nem is tárgított Filána mellől, folytonosan őrizte, de ott leskelődött az ördög is a ház körül. Szüntelen csak azt leste, hogy egyszer a legény kimenjen a házból, ha csak egy pillanatra is.

Hát ez meg is történt. Az ördög ragyogó ruhában nyomban betoppant a házba, és megkérte a leány kezét. Bezzeg, hogy nem adták a leányt, de törődött is ezzel az ördög!

Megragadta a leány kezét, átkarolta, felszökött vele az ablakfájára s éppen fel akart vele szállani a levegőébe, de abban a pillanatban belépett a legény, megragadta az ördög lábát, húzta visszafelé. Az ördög azonban erősebb volt a legénynél, felragadta a legényt is a leánnyal együtt, felszállt a levegőébe. Szállt, szállt a legénnyel és a leánnyal az ördög, de most nem tudott egyenesen a poklig repülni. Meg kellett pihennie, leszállt hát a Sebes folyó partján egy kőszikla tetejére.

Hiszen, a legénynek sem kellett több. Megragadta az ördögöt teljes erejéből, bírokra kelt vele. Forgatták egymást jobbra-balra, csak úgy csurgott a verejték mindkettőről. Egyszer aztán a legény felkapta az ördögöt, megkerengette és ledobta a Sebes folyó mellé. Az ördög azonnal talpra szökött, de abbéli nagy csudálkozásában, hogy emberfia erősebb lehet, mint ő, kővé merevedett. Még ma is ott áll keresztbe font kézzel a szikla tetején az ördög. Akik ott jártak, azt beszélik, hogy ma is látszik az ördögnek meg a legénynek a lába nyoma, amint ott egymással megküzdöttek.

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

